

एवंशंभोः कृष्णादनन्यत्वं जगदात्मत्वं चोक्ता चतुर्मुखादनन्यत्वं चाह तिलोत्तमेत्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ पूर्वेणवदनेनेत्यादिना सकलदिवपालात्माप्यहमेवैकः ॥ ५ ॥ ६ ॥ एवंभूतोपि स्वात्मभूतलो करक्षार्थं तपआयुधं च धारयामीत्याह जटिलइति ॥ ७ ॥ इद्रेणेति एवमहंदासानामतिक्रमं सोढ्वा तत्कीर्त्यर्थं नीलं कंठमपि धारयामीति स्वस्य परमकारुणिकत्वं च दर्शितं ॥ ८ ॥ ९ ॥ सुरभीमिति वाचंघे नुमुपासीतस्याश्चत्वारः स्तनाः स्वाहाकारः स्वधाकारो हंतकारो वषट्कार इति बाघेनोश्चतुर्भिः स्तनैः पुरोधर्मो गोवृषस्तस्य फलभूतं परवैराग्यविवेकादिकं फेनस्थानीयं यदा प्रत्यक्तत्त्वोपगंभवति तदा बाघेनोः पा

श्रीभगवानुवाच तिलोत्तमानामपुराब्रह्मणा योषिदुत्तमा ॥ तिलं तिलं समुद्रत्यरत्नानां निर्मिता शुभा ॥ १ ॥ साभ्यगच्छतमां देवि रूपेणाप्रतिमाभुवि ॥ प्र दक्षिणं लोभयंती मां शुभेरुचिरानना ॥ २ ॥ यतोयतः सा सुदती मा मुपाधावदंतिके ॥ ततस्ततो मुखं चारुममदेवि विनिर्गतं ॥ ३ ॥ तौ दिदृक्षुरहं यो गच्छतुर्म तित्वमागतः ॥ चतुर्मुखश्च संवृत्तो दर्शयन्योगमुत्तमं ॥ ४ ॥ पूर्वेणवदनेनाहं मिद्रत्वमनुशास्मिह ॥ उत्तरेण त्वया सार्धमाभ्यहमनिदिते ॥ पश्चिमं मे मुखं सौम्यं सर्वप्राणि सुखावहं ॥ दक्षिणं भीमसंकाशं रौद्रं संहरति प्रजाः ॥ ६ ॥ जटिलो ब्रह्मचारी च लोकानां हितकाम्यया ॥ देवकार्यार्थं सिद्ध्यर्थं पिनाकं मे करे स्थितं ॥ ७ ॥ इद्रेण च पुरावज्जंक्षिप्तं श्रीकांक्षिणामम ॥ दग्ध्वा कंठं तु तद्यातं तेन श्रीकंठतामम ॥ ८ ॥ उमोवाच वाहनेष्वन्न सर्वेषु श्रीमत्स्वन्येषु सत्तम ॥ कथंच वृषभो देव वाहनत्वमुपागतः ॥ ९ ॥ महेश्वर उवाच सुरभीमस्तज्जह्रा देवधेनुं पयोमुचं ॥ सास्तृषा बहुधा जाता क्षरमाणा पयोमृतं ॥ १० ॥ तस्यावत्समुखोस्तृष्टः फे नोमद्वात्रमागतः ॥ ततो दग्धामया गावो नानावर्णत्वमागताः ॥ ११ ॥ ततो हं लोकगुरुणा शमं नीतीर्थं वेदिना ॥ वृषचै नं ध्वजार्थं मे ददौ वाहनमेव च ॥ १२ ॥ उमोवाच निवासा बहुरुपास्ते दिविसर्वगुणान्विताः ॥ तांश्च संसृत्य भगवन् इमं शानेरमसे कथं ॥ १३ ॥ केशास्थिकलिले भीमे कपालघटसंकुले ॥ गृध्रगो मायुबहुले चिताग्निशतसंकुले ॥ १४ ॥ अशुचौ मांसकलिले वसाशोणितकर्दमे ॥ विकीर्णां त्रास्थिनिचयेशिवानादविनादिते ॥ महेश्वर उवाच मेध्या न्वेषीमहीं कृत्स्नां विचराम्यनिशंसदा ॥ न च मेध्यतरं किंचित् इमं शानादिह लक्ष्यते ॥ १६ ॥

रमार्थिकं प्रमाणमपन्यूयते व्यावहारिकमेव तत्स्थाप्यते सोयंगवां विवर्णभावः धर्मश्च एवंभूतस्य जीवन्मुक्तस्वरूपसूचको ध्वज इव तत्त्वविदिदृश्यत इति प्रघट्टकार्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ निवासा इति पूर्वमेवैय भिक्षायां वाराणस्यामज्ञाते मुमुक्षुभिर्वस्तव्यमिति व्यासवाक्येन सूचितं अये च काश्यां शवदर्शनाच्छिवदर्शनं सर्वतर्वासेन सूच्यते पूर्वत्र अल्पया भिक्षया दत्तया मैत्रेयस्यानंतपुण्योत्पत्तिवचनेन वाराणस्याः पुण्यक्षेत्रत्वमुक्तं अये च काश्यां शवदर्शनाच्छिवदर्शनस्यान्यथा सिद्धिस्तु च नेनात्र मृतानां शरीरां शिवलिङ्गमयं भवतीति चोक्तं संप्रति हृदयामहो इमं शानत्वेनावगतमत्र पवित्रत्वेन तदेव घट्टश्यते मेध्यान्वेषीत्यादिना मे ध्यायां धीवृत्तौ विदितं मेध्यं ब्रह्मतत्प्राप्तिकामैः इदं इमं शानं उपास्यत इति वचनान्यान्यत् इमं शानं रुद्रावास इति ज्ञेयं ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥